

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXIX. Differentia 10. Lex bene à Zenone, C. de quadrienn. præscript.
secundùm jus civile locum habet etiam in rebus ecclesiasticis, jure
Canonico autem minimè,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Lex bene à Zenone, C. de quadrienn. præscript. secundum jus civile locum habet etiam in rebus ecclesiasticis, jure Canonico autem minimè, c. Expedi, & c. Videntes 12. q. 1. Battol. 98.

I. Legis citatæ de quadriennii præscriptione tenor est, omnia tam fiscalia, quam patrimonialia bona (de his enim solis agit) principis esse: aliàs quæ quisque privatus possidet, principis sunt nudo imperio, non dominio. De ea sic Tertull. l. de idololatria: Quid erit Dei, si omnia Cælaris sunt? Etenim debita Fisco bona ideo Principis esse dicuntur, quia jure potestatis, & imperii concessa sunt: eaque vel ex publicatione honorum, in quam rei damnantur, vel ex successione hæreditatis, vel propriæ, vel alienæ, cum hæredum extincta successio est. Res fiscales autem quasi propriæ, & privatæ principis sunt. Tholoj. l. 3. c. 2. In quibusdam locis, Lesio teste c. 14. dub. 6. Fiscus principis occupat illorum bona, qui intestati moriuntur, & nullum hæredem intra decimum gradum relinquunt. Privatorum verò bona nulli principum licet arbitrato suo occupare, vel alienare. Vasquims de contro. Jur. c. 15. Nec audienda Glosa est, in c. Constitutus, de relig. domib. ubi dicit: Solum princeps potest auferre uni, & dare alteri, nisi subintelligas ex rati-

onabilic causa. V. Sotol. 4. de iust. q. 5. art. 4. Barb. in c. Quia tua 12. q. 1.

II. Ad ecclesiam verò non pertinet prædictam legem manifestum est, nihil enim juris in ecclesiastica bona ulli sæcularium principum competit: sed ab illis ipsa possidet, quorum defensionem, & conservationem expectat. c. 13. & seq. 12. q. 2. c. Placuit 16. q. 3. Et Concil. Trid. Sess. 22. c. 31. de reform. bona, census, ac jura, piis locis competentia occupantes anathemate feriit. Præterea Sess. 25. c. 20. de ref. hortatur reges, & principes mundi, ut optimorum antecessorum velint sequi vestigia, qui res Ecclesiæ suâ inprimis auctoritate ac munificentia auxerunt, necdum ab aliorum injuria vindicaverunt. Ejusmodi principes fuere Constantinus M. de quo in c. Constantinus, dist. 96. Carolus M. de quo in c. Hadrianus, dist.

63 Pipinus, & alii, de quibus Lupoldus Bebenburgius l. de veter. principum Zelo, & fervore, c. 5. & seq.